

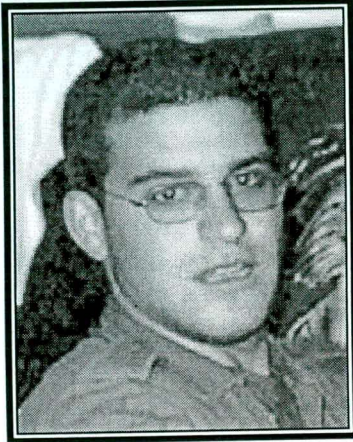

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ליאור בן-נעים (שקורי) ז"ל

בן אריאלה ושאול

נולד בירושלים

בתאריך י"ח בכסלו תשמ"א, 26/11/1980

התגורר בירושלים

התגייס במרץ 1999

שרת בחיל ההנדסה

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך י"ז באדר תשס"א, 12/3/2001

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 2 קבר: 2

הותיר אחריו הורים, אחות ואח

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן אריאלה ושאול. נולד ביום י"ח בכסלו תשמ"א (26.11.1980) בירושלים, אח צעיר לקרן ולאמיר.

מרבית שנותיו גדל בשכונת גילה בירושלים, שם למד בבית-הספר היסודי 'גילה ג' ובבית-הספר התיכון 'מקיף גילה', אותו סיים בהצטיינות.

כבר מגיל צעיר התבלט ברוגע ובשלווה שהקרין סביבו, שהפכו לתכונות המרכזיות באישיותו. ליאור, בחור שמח מטבעו, נהג לטייל ולבלות עם חבריו, להאזין למוזיקה ולשחק במחשב, ומכיוון שרצה לדעת הכל ותחומי התעניינותו היו רבים ומגוונים כל כך, נהגו חבריו לקרוא לו 'אנציקלופדיה מהלכת'. ליאור נהג 'להפיל את אימתו' על מוריו בהפגנת ידע רב ובשאלות מעמיקות, תמיד ברוח טובה ונעימה שאיפיינה אותו, וגרמה לכולם לחבב אותו. תמיד דיבר על כוונותיו להמשיך בלימודיו לאחר התיכון, ובמיוחד בטכניון.

בכתה י' יצא עם משלחת נוער לגרמניה, עם חבריו הטובים מור ואייל, במסגרת חילופי משלחות. באותה שנה החל להתנדב כחובש במד"א,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

תפקיד שמילא בהתלהבות רבה עד לשירותו הצבאי. ליאור הרבה לקרוא ספרים מכל הסוגים, ובעיקר אהב ספרי פנטזיה ומדע בדיוני.

ליאור קיים קשר ייחודי ויומיומי עם אחותו הגדולה קרן, ובמיוחד עם אחייניו הקטנים, ענבר ועידו. הקשר התחזק במיוחד לקראת גיוסו לצבא ובמהלך השירות עצמו.

במרץ 1999 התגייס ליאור להנדסה קרבית, לגדוד 601, והיה מאושר משיבוץ זה. בטירונות לא הפסיק לחייך גם ברגעים הקשים. מפקדיו מספרים שהיה חייל מצטיין, איכותי וחכם, אחראי, שקט וחייכן, חברותי מאוד, שנהג לעזור לכולם והתחבב בקלות על אנשים.

ליאור היה אמור לצאת לקורס מ"כים אך בשל נקע ברגלו לא הסתייע הדבר. במקום זאת הוחלט בסגל הפלוגה להוציא אותו לקורס חובשים, שם חזר לתפקידו הקודם כמציל חיים. ליאור, מצדו, שמח מאוד על החלטה זו. כשחזר לגדוד שאף להתקדם הלאה, ואכן במרס 2001 יצא לקורס חובשים גדודיים.

בתאריך י"ז באדר תשס"א (12.03.2001) נפל ליאור בעת מילוי תפקידו והוא בן עשרים. הותיר אחריו הורים, אחות ואח. ליאור נטמן בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל.

ספד לו מפקד הגדוד: "ליאור היה מרכיב מרכזי בנוף הפלוגתי והיה מקובל על חבריו. ליאור, אשר יותר מכל סימל את החלק היפה, הטוב והמיוחד של הפלוגה המבצעית, איננו עוד עימנו. בהווייתו היומיומית, שידר ליאור טוב לב, איכפתיות, דאגה מתמדת לחבריו ושקט נפשי."

ביום השלושים למותו ספדו לו חבריו הטובים, מור ואייל: "ליאור, חלף כבר למעלה מחודש ואתה איננו, ועדיין אין אנו מעכלים את רוע הגזירה, לפעמים נדמה לנו כי פתאום תופיע ותצחק על כולנו כמו שכל כך אופייני לך, ותגייד שזו סתם הייתה בדיחה."

אחייניתו ענבר אמרה: "ליאור, הגוף שלו נמצא באדמה אבל הנשמה שלו, נמצאת איתנו בלב."

לזכרך ליאור

לפרח צעיר שנקטף פתאום,
עוד לפני שפרח בשיאו, שורשיו כבר לא היו.
הפנים המחייכות שלך תמיד איתנו
היית קצת ביישן, אפילו החיוך שלך היה
כזה ביישני ומתחבא.
יכולנו לראות את העיניים
שלך
צוחקות מאחורי המשקפיים העגולות
שלך.
תמיד נזכור אותך
בתמימות שהייתה
בך.
בפעם האחרונה שהתראינו,
אתה הגעת לבוש אזרחי,
והנשק עליך.
כולנו הסתלבטנו עליך שאתה מסתובב איתו בלי להיפרד ממנו
לרגע.
ותראה מה זה
אם רק היית נפרד ממנו
ולו רק לרגע.
ה פ ל ה י ה א ח ר ת .
מאז הלכת בפתאומיות כזאת, למדנו שיש עוד זווית להסתכל
בחיים שלנו.
למדנו שצריך לחיות.
עברו שנתיים
רובנו השתנינו קצת,
גדלנו עוד קצת.
אבל אתה תמיד תישאר אותו ליאור,
הילד הקטן של המשפחה.
שקט, רגוע, חייכן.

"לא נשאר לנו אלא
לחבק את הצער
להגיד
אתמול היה טוב
ויהיה גם מחר"

אוהבים אותך
ובליבנו תמיד
משפחת נתן